

[Schröder.]

unge Slægt —, og i den Henseende betragter jeg det foreliggende Lovforslag som en kraftig Indsats, og jeg skal give det min bedste anbefaling med paa Vejen.

J. C. A. Larsen: Den højtærede Socialminister indledede sin Forelæggelsestale vedrørende dette Forslag til en ny Læringlelov med at udtale, at naar man i 1921, da man vedtog den gældende Lov, indsatte en Bestemmelse om Revision af Loven i 1924, tydede dette ikke paa, at man troede paa at være kommet Idealet nær. Den højtærede Minister vil sikkert være enig med mig, naar jeg nu siger, at med de Vilkaar, som Lovgivningsarbejdet i en Række Aar i alt Fald har virket under, kan man højst naa Kompromisser, sjældent eller aldrig Idealer. Om Revisionsbestemmelsen i Loven af 6. Maj 1921 kan jeg oplyse, at den blev indsat af flere forskellige Grunde. For det første blev Lovens Omraade betydeligt udvidet den Gang, ved at flere Opgaver blev inddraget under den, og dernæst ventede man i en nær Fremtid at faa gennemført en ny Næringslov. Der var nedsat en Kommission til at forberede dette, og man mente i denne Næringslov at kunne indføre Bestemmelser, som vilde komme i stærk Berøring med Læringleven. Ud fra disse Grunde kunde man vel i nogen Grad forklare Revisionsbestemmelsen, selv om man dog i nogen Maade var tilfreds med Loven. Personlig maa jeg sige, at jeg i al Almindelighed anser de mange Revisionsbestemmelser for ganske overflødige.

Regeringen og Rigsdagen er jo altid, dersom de føler, der er nogen Mangel ved en Lov, i Stand til at optage den til Revision, saa jeg anser ikke den stadigt gentagne Indførelse af Revisionsbestemmelser for at være af særlig stor Betydning. Men nu skal det siges, at man pligttro har fulgt Bestemmelsen i Loven af 1921 om Revision. Vi har, som det blev anført af den højtærede Minister ved Forelæggelsen, faaet forelagt Forslag om en Revision af Læringleven i 1924—25, 1925—26, 1926—27 og 1927—28. Og nu har vi gennem den højtærede Minister efter en Pause atter faaet et Forslag til Læringlev.

Jeg ønsker straks at udtale en Beklagelse af, at der i dette Forslag ikke er taget mindste Hensyn til de Synspunkter, som vi fra vor Side har hævdet ved tidligere Forhandlinger om denne Sag. Og jeg beklager det saa meget mere, som den Tid, vi gennemlever, ikke opfordrer til eller gør Plads for en saa, ja, jeg fristes næsten til at sige

„voldsom“ Omvæltning af de bestaaende Læringleforhold. Forholdene indenfor alle Erhvervene, som omfattes af denne Lov, er saa vanskelige i Øjeblikket, saaledes at hvis disse rigoristiske Ændringer, som Lovforslaget indeholder, gennemføres, vil mange Læresteder — derom er jeg overbevist — blive lukket for Antagelse af Læringle, og jeg behøver neppe at anføre overfor den højtærede Minister, at det neppe bliver de daarligste, der bliver lukket. Man vil ikke kunne tvinge en Mester til at antage Læringle, og det er min Opfattelse, at det i sidste Instans vil komme til at gaa ud over den Ungdom, som skal oplæres, mere end over dem, som antager Læringle.

Fra Venstres Side tilsiger vi den højtærede Minister en saglig Forhandling i et Udvalg angaaende denne Sag, navnlig ud fra den Opfattelse, at det vilde være ønskeligt, at man blev færdig, at man naaede til Vejs Ende. Men hvis den højtærede Minister ønsker mit Partis Stemmer til Lovforslagets Gennemførelse, maa der foretages betydelige Ændringer i det.

Jeg skal nu tillade mig at gøre nogle Bemærkninger vedrørende Lovforslagets Enkeltheder, idet jeg dog maa sige, at vi har hvert Aar med Undtagelse af 1929—30 og 1930—31 haft denne Sag til Behandling. Jeg føler derfor ingen Trang til at komme dybt ind paa Enkeltheder, men skal kun nævne de Ting, som jeg mener i særlig Grad skiller os. Den ærede Ordfører for Socialdemokratiet, det ærede Medlem Hr. Schröder, var saa elskværdig under sine Udtalelser her om Forslaget flere Gange at nævne mig og paa Forhaand allerede antyde min Stilling til Sagen. Ja, jeg ved ikke, hvor stor Tankelæser det ærede Medlem er. Jeg skal indrømme, at jeg har faaet nogen Respekt for ham i den Henseende ved de Udtalelser, han fremsatte.

I første Afsnit af Lovforslaget, som omhandler Handel og Industri, har Ministeren i Modsætning til den gældende Lov optaget Gartnerierne. Vi har meget indgaaende behandlet dette Forhold i Udvalget i de Aar, vi har haft disse Forslag til Behandling; personlig mener jeg, at naar vi skal have en Læringlev, skal vi søge at faa saa mange Fag som muligt ind derunder, men efter de Oplysninger, vi har faaet under Udvalgsforhandlingerne, maa jeg erkende, at der er ikke ringe Vanskelighed ved at inddrage Gartnerfaget. Man undtager dog Anlægsgartnere. Det kunde medføre, at en mindre Gartner, som dels beskæftiger sig med Anlægsgartneri, dels maaske har et lille Drivhus og i øvrigt andet Gartneri,